

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság
í t é l e t

Az ügy száma: Kfv.V.35.147/2019/7. szám

A tanács tagjai: Dr. Lomnici Zoltán a tanács elnöke

Dr. Kurucz Krisztina előadó bíró

Dr. Stefancsik Márta bíró

A felperes: felperes neve

(

A felperes képviselője: Korn Ügyvédi Iroda

Az alperes: alperes neve

Az alperes képviselője: Bordás Ügyvédi Iroda

Az alperesi beavatkozó:

A beavatkozó képviselője: Gál és Társa Ügyvédi Iroda

A per tárgya: helyi adóügyben közigazgatási határozat bíróság általi felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

Az elsőfokú bíróság határozatának száma: Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2018. október 31. napján kelt 2.K.30.480/201828. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2.K.30.480/2018/28. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 15.000 (azaz tizenötezer) forint, az alperesi beavatkozónak 25.000 (azaz huszonötezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak felhívásra 623..000 (azaz hatszázhuszonháromezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A Budapest 10522 helyrajzi számú „kivett lakóház, udvar” ingatlan-nyilvántartási megjelölésű ingatlan, amely az Országos Erdőállomány Adattárában nem szerepel, 2009. július 6. és 2016. május 31-e között a felperes résztulajdonát képezte.
- [2] A Budapest Főváros Jegyzője (a továbbiakban: elsőfokú hatóság) a felperesnél 2010.-2015. évekre építmény- és telekadó adónemekben végzett bevallások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzésének eredményeként a 2017. május 30. napján kelt II/1862/3/2017. számú, egybefoglalt határozatával a felperest 6.230.080 Ft telekadó különbözet, 3.115.040 Ft adóbírság és 733.321 Ft késedelmi pótlék megfizetésére kötelezte, továbbá (II.) az ingatlan után 2016. évre 1.557.520 Ft telekadót vetett ki azzal, hogy adózó adófizetési kötelezettségét 2016. december 31-ével megszüntette.
- [3] A fellebbezés folytán eljáró alperes a 2017. szeptember 29. napján kelt számú határozatával az elsőfokú határozatot – számítási hiba miatt – megváltoztatta, a felperest 6.229.808 Ft adókülönbözet, 3.114.904 Ft adóbírság megfizetésére kötelezte, a késedelmi pótlékre vonatkozó megállapítást megsemmisítette és a késedelmi pótlékszámításra az elsőfokú hatóságot új eljárásra utasította, adózó terhére 2016. évre a telekadó összegét 1.557.452 Ft-ban állapította meg azzal, hogy a fizetési kötelezettségét 2016. december 31. napjával megszüntette, elévülés folytán a 2010. és 2011. adóévekre megállapítást nem tett.
- [4] Döntését a helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény (a továbbiakban: Htv.) 11.§ (1) bekezdés, 17.§, 52.§ 5., 6., 16. pontok, a Budapest Önkormányzat Képviselő-testületének telekadóról szóló 26/2010.(XII.14.) rendelete (a továbbiakban: Önk.r.) 4.§ a) pont, 5.§-6.§ rendelkezései alapján hozta meg.
- [5] Indokolása szerint az elsőfokú hatóság széles körű bizonyítási eljárás alapján döntött: helyszíni szemlét tartott, megkereste a NÉBIH Erdészeti Igazgatóságát, a kormányhivatal ingatlan-nyilvántartási osztályát, figyelemmel volt a földhivatal és az építés-igazgatási iroda nyilvántartásaira, amelyek alapján azt állapította meg, hogy az ingatlanon lévő építmény nem minősül épületnek, és helytállóan az üres telekre vonatkozó szabályokat alkalmazta. Iratszerű az a megállapítása is, hogy az ingatlan nem erdőművelési ágban nyilvántartott. A felperes adómentességet az ingatlan vonatkozásában nem igazolt, az elsőfokú hatóság döntése jogszerű.

A kereseti kérelem

- [6] A felperes keresetében a határozatok hatályon kívül helyezését és az elsőfokú hatóság új eljárásra kötelezését kérte.
- [7]Érelmezte, hogy az elsőfokú adóhatóság az ingatlan összes

- tulajdonosával szemben nem folytatott adóellenőrzést.
- [8] A Htv. 52.§ 16. pontjára hivatkozással előadta, hogy az ingatlan nem telek, hanem erdő a Fővárosi Szabályozási Keretterv szerint, helyi védelem alatt álló, beépítésre nem szánt, építési tilalommal érintett, a Natura 2000 területen fekszik, emiatt a 2012.-2013. években telekadó mentes volt, a 2014.-2015. években pedig adótárgynak sem minősült.
- [9] Kúriai döntésekre hivatkozva hangsúlyozta, hogy a telekadó kivetésnél nem az ingatlan-nyilvántartási bejegyzésnek, hanem a tényleges használatnak van jelentősége.
- [10] Csatolt levelezések alapján hivatkozott arra, hogy az alperesi beavatkozó is erdőnek tekintette az ingatlant, amely miatt joggal bízhatott az adókötelezettség hiányában, így az adóbírság és a késedelmi pótlék kiszabása sem jogszerű. Az ingatlan erdővé történő átminősítését pedig az alperesi beavatkozónak kellett volna kezdeményeznie.

Az elsőfokú határozat

- [11] Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével a keresetet elutasította.
- [12] Indokolása szerint az alperes és az alperesi beavatkozó részéről benyújtott kimutatásokból megállapította, hogy 2013. és 2015. között az ingatlantulajdon utáni adózás miatt az elsőfokú hatóság a további tulajdonosoknál is eljárta. Sem az Alaptörvény, sem az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.), sem a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) egyenlő bánásmódra és a megkülönböztetés tilalmára vonatkozó alapelvi rendelkezéseit nem sértette meg, és nem lehetett viszonyítási alap, hogy az adókötelezettségek ellenőrzésének elrendelésére elévülési időn belül mely tulajdonostárs tekintetében, mikor kerül sor. Amennyiben felperes volt az ellenőrzésre kijelölt első személy, ez diszkriminatív eljárásként nem értelmezhető, az alperes határozathozatalát követő tényeknek pedig a döntésére már nem lehetett hatása.
- [13] Az elsőfokú bíróság vizsgálta, hogy az ingatlan 2012.-2013. években adómentes volt-e a Htv. 19.§ b) pontja alapján, illetve 2014.-2015. években adótárgy volt-e. Rögzítette, hogy a 2012.-2013. adóévekben hatályos Htv. 19.§ b) pontja értelmében mentes az adó alól az erdő művelési ágban nyilvántartott belterületi telek. A Htv. 2014.-2015. adóévekben hatályos 52.§ 14. pontja szerint pedig erdő az ingatlan-nyilvántartásban erdőművelési ágban nyilvántartott földterület, továbbá az a földterület, amelyet az Országos Erdőállomány Adattárban erdőként tartanak nyilván. A Htv. rendelkezései alapján tehát kifejezetten az ingatlan-nyilvántartás adattartalmának, illetve 2014. január 1-től az

Országos Erdőállomány Adattárának van kiemelt szerepe. Az elsőfokú bíróság szerint a Htv. egyértelműen meghatározta, hogy az ingatlan-nyilvántartás vagy az Országos Erdőállomány Adattárában erdőként nyilvánított terület az erdő. A felperes nem igazolta az erdőnkénti nyilvántartást, amelyből következően a hatóság az ingatlan-nyilvántartás adatai alapján az ingatlant helyesen minősítette „kivett lakóház, udvar” megjelöléssel.

- [14] Az ingatlan övezeti, illetve természetvédelmi besorolásának, továbbá egyes bírósági határozatokból vett bekezdéseknek nincs jelentősége az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a jogalkotó erdőre vonatkozó egyértelmű rendelkezése, és azzal összefüggésben a felperesi ingatlan az ingatlan-nyilvántartásban való, nem erdőnkénti nyilvántartása okán.
- [15] Az elsőfokú bíróság a jogbiztonságot érintő anomáliát nem tudott megállapítani, figyelemmel arra, hogy a helyi adóügyben csak és kizáróan a helyi adókra vonatkozóan meghozott jogszabályokat lehetett és kellett alkalmazni, amelyek pedig mind a négy adóévben egyértelműek és kifejezettek voltak.
- [16] Összefoglalva hangsúlyozta, hogy a másodfokú határozat a keresettel érintett körben nem volt jogszabálysértő, mert diszkrimináció tilalmát sértő eljárás nem folyt, és az alperes megállapításaival érintett adóévek mindegyikében – az anyagi jog változásától függetlenül – a felperes által sem vitatott tényeknek (az erdőművelési ágban és Országos Erdőállomány Adattárban való nyilvántartás hiánya) volt jelentősége.

A felülvizsgálati kérelem

- [17] A felperes felülvizsgálati kérelmében az ítélet hatályon kívül helyezését és a keresete teljesítését kérte.
- [18] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete sérti az Alaptörvény 24. cikk, az Art. 1.§ (3) bekezdés, a Ket. 2.§ (1)-(2) bekezdések, 15.§ (1) bekezdés, a Htv. 7.§ a), ba) pontok, 19.§ b), ba) pontok, 20.§ (1)-(2) bekezdések, 52.§ 16. pont, az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló 2009. évi XXXVII. törvény 5.§ 18. pont, a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 221.§ (1) bekezdés rendelkezéseit.
- [19] A felperes felülvizsgálati kérelme IV. pontjában ismertette az ingatlant, az V. pontban kifejtette azon álláspontját, hogy a diszkrimináció tilalmát megsértette az alperes eljárása, amelyet az elsőfokú bíróságnak meg kellett volna állapítania, ugyanis nem minden tulajdonostárssal egyformán intézkedett, és nem minden tulajdonos társra hozott a felperesre vonatkozó rendelkezéssel azonos tartalmú határozatot.
- [20] Hangsúlyozta, hogy a hatóság és az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta az ingatlan tényleges használatát, annak be nem építhetőségét, a részéről hivatkozott építési tilalmat,

illetve azt, hogy a hatóság maga is erdőnek tekintette az ingatlant. Kiemelte, hogy az önkormányzatnak lett volna kötelezettsége az ingatlan erdővé átminősítését az ingatlan-nyilvántartásban kezdeményezni és véghezvinni.

- [21] Az alperes érdemi ellenkérelmében az ítélet hatályában fenntartását kérte.
- [22] Az alperesi beavatkozó érdemi ellenkérelmében az ítélet hatályában fenntartását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [23] A felülvizsgálati kérelem nem alapos.
- [24] A felülvizsgálati eljárásban a Kúria a jogerős ítéletet csak a felülvizsgálati kérelem keretei között, és a megjelölt jogszabályok alapján vizsgálhatja felül (Pp. 272.§ (2) bekezdés, 275.§ (2) bekezdés, BH2002. 490., KGD2002. 262.) Az alperes és az alperesi beavatkozó felülvizsgálati kérelmet nem terjesztett elő, így a Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmében foglaltak alapján vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének jogszerűségét.
- [25] A pert megelőző közigazgatási eljárásban az ellenőrzés folyamán a tényállást, így adózónak az adótörvényekben, jelen ügyben a Htv.-ben, az Art.-ben foglaltakat teljesítő illetve megsértő magatartását az adóhatóság köteles tisztázni és bizonyítani (Art. 97.§ (4) bekezdése), az eljárás során az érintett ügyre vonatkozó tényeket kell figyelembe vennie, minden bizonyítékot súlyának megfelelően kell értékelnie, és döntését valósághű tényállásra alapozhatja (Ket. 2.§ (3) bekezdés). A lefolytatott ellenőrzés során az adóhatóság bizonyítási eljárás eredményeként azt állapította meg, hogy felperesnek a tulajdonában lévő „kivett lakóház, udvar” ingatlan-nyilvántartási megjelölésű ingatlantulajdona után telekadó fizetési kötelezettségét teljesítenie kell. A határozatokkal szembeni jogorvoslat (Art. 143.§ (1) bekezdés) közigazgatási perben a felperesnek biztosított volt.
- [26] A Pp. XX. fejezetének speciális szabályai mellett az adóhatározatok bíróság általi felülvizsgálata iránti perben is alkalmazandók a Pp. általános szabályai, így a bíróság a polgári ügyek körében felmerült jogvitát erre irányuló kérelem esetén bírálja el, feladata a jogvitákban a felek jogainak érvényesítése. A bíróság a felek által előterjesztett kérelmekhez és jognyilatkozatokhoz kötve van (Pp. 2.§ (1) bekezdése, 3.§ (1)-(2) bekezdései), a keresetről a per érdemében ítélettel határoz, az írásbafoglalt ítéletnek tartalmaznia kell az ítélet rendelkező részét és indokolását (Pp. 212.§ (1) bekezdés, 220.§ (1) bekezdés d) pont). Az ítéletben foglalt döntésnek ki kell terjednie a perben érvényesített valamennyi kereseti kérelemre, azonban a döntés nem terjedhet túl a kereseti kérelmen (Pp. 213.§ (1) bekezdés,

215.§). A bíróság közigazgatási perben a felülvizsgálni kért határozatok jogszerűségéről dönt a Pp. 3.§ (1) bekezdése, 121.§ (1) bekezdés c) pontja, 330.§ (2) bekezdése alapján. A felperesnek az általa indított perben a keresetét bizonyítania kellett, az alperes (bizonyítékokon alapuló) megállapításával szemben azt, hogy telekadó fizetési kötelezettség nem terheli. Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította.

- [27] A közigazgatási per elsőfokú szakaszában a bíróság a határozatok jogszerű, illetve jogsértő voltáról dönt a kereseti kérelem keretei között (Pp. 213.§, 339.§), a rendkívüli jogorvoslati részben: a felülvizsgálati eljárásban a Kúria a jogerős ítéletet vizsgálja felül a felülvizsgálati kérelem keretein belül (Pp. 270.§), a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján.
- [28] A Kúria a közigazgatási határozatok, a kereset, a jogerős ítélet illetve a felülvizsgálati kérelem összevetése alapján megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a felperes keresetét teljes körűen elbírált (Pp. 213.§ (1) bekezdés), rendelkezését részletesen megindokolta, a bizonyítékok helyes értékelésével (Pp. 206.§ (1) bekezdés), megfelelő jogértelmezéssel és jogalkalmazással meghozott döntése jogszerű. Az elsőfokú bíróság minden egyes keresetrészt tételesen megvizsgált, a tényállási részeket ütköztette az irányadó jogszabályokkal, indokolása logikus, okszerű, a Pp. 221.§ (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelő ítélet kiegészítése nem szükséges, a Kúria a döntéssel aggálytalanul egyet ért.
- [29] Az elsőfokú bíróság ítélete 4. oldalán időrendi sorrendben részletesen bemutatta a Htv.-ben foglalt, az erdő művelési ágú ingatlanra vonatkozó szabályozást (19.§ b) pont, 52.§ 14. pont, 16. h) pont). A jogalkotó kifejezett rendelkezése alapján a Htv. alkalmazása során az ingatlan-nyilvántartás tartalma, illetve az Országos Erdőállomány Adattára alapján minősül az ingatlan erdőnek, amelyekben foglaltak szerint a felperes ingatlana nem erdő. A telken lévő építmény nem minősül épületnek, a felperes adómentességet nem bizonyított, így a Htv. 17.§-ának, az Önk.r. 2.§-ának hatályos rendelkezése alapján ingatlantulajdona után telekadó fizetésére köteles.
- [30] A Kúria hangsúlyozza, hogy az ügy konkrét tényállása határozza meg a reá alkalmazandó jogszabályi kört. A felperes ingatlan-nyilvántartásban jegyzett ingatlantulajdona utáni telekadó fizetési kötelezettségét - amint azt az elsőfokú bíróság okszerűen megindokolta - jogszabályi lehetőség hiányában nem befolyásolja, hogy az ingatlan ingatlan-nyilvántartásban jegyzett adataira változást kinek kellett volna kedvezményeznie, a meg sem indított változásról milyen hiszemen volt, és a telket az ingatlan-nyilvántartáson kívül szerinte ki és minek minősítette. A telekadót szabályozó törvény, a Htv. rendelkezései alapján továbbá a

természetvédelmi besorolás, a helyi építésigazgatási (beépíthetőségi) szempontok sem változtatták meg a felperes telektulajdona utáni adófizetési kötelezettségét.

- [31] A pernek kommunális adókötelezettségről rendelkező határozat felülvizsgálata nem volt a tárgya, a felperes ingatlantulajdona után saját maga vonatkozásában adótöbbszörözést nem bizonyított. Az elsőfokú bíróság döntéshozatalának alaposságát tanúsítja, hogy figyelemmel volt arra is, a hatóság a telektulajdon után a többi tulajdonostársra milyen adónemben folytatott eljárást.
- [32] Az alperes az elsőfokú peres iratokhoz benyújtottan részletesen kidolgozta, hogy a perbeli ingatlan tulajdonosaival helyi adóra milyen eljárást folytatott. Az elsőfokú bíróság elemezte a diszkrimináció tilalmára alapított keresetrészt is, a Pp. 206.§ (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően vizsgálta a felek előadásait, okirati bizonyítékait. Helytállón állapította meg, hogy az Alaptörvény, az Art., a Ket. alapelvi rendelkezéseit a hatóság nem sértette meg azzal, hogy a felperesnél helyi adóra adóellenőrzést folytatott, még akkor sem, ha a tulajdonostársak közül felperes lenne az ellenőrzésre kijelölt első személy, és azzal sem, hogy a minden egyes tulajdonosra vonatkozó egyenkénti intézkedések - az adózók személye és magatartása miatt - eltérő tartalmúak. Az Alaptörvény 40. cikke szerint a közteherviselés alapvető szabályait a közös szükségletek kielégítéséhez való kiszámítható hozzájárulás érdekében sarkalatos törvény határozza meg. Magyarország gazdasági stabilitásáról szóló 2011. évi CXCV. törvény 28.§ (1) bekezdés a) pontja alapján Magyarországon minden természetes személy, jogi személy és más jogalany adó, járulék, hozzájárulás, vagyonszerzési illeték, pótlék vagy más hasonló - az állam közvetlen ellenszolgáltatása nélküli - rendszeres vagy rendkívüli fizetési kötelezettség teljesítésével járul hozzá a közös szükségletek fedezetéhez. A felperes a saját ingatlantulajdona után köteles telekadó adónemben is jogszerű adózásra. A diszkrimináció tilalmának megsértését nem bizonyította sem a többi tulajdonostárs adózái magatartása és arra vonatkozóan a hatóság eljárása kapcsolatában, sem e kapcsolatnak a saját adózája viszonylatában.
- [33] Az ingatlan használatával kapcsolatos felperesi előadás miatt a Kúria kiemeli, hogy a Htv. 52.§ 16. pontja szerint telek az épülettel/építménnyel be nem épített földterület, amely meghatározáshoz a jogalkotó használatra vonatkozó törvényi tényállási elemet nem rendelt.
- [34] A felperes által hivatkozott Kfv.I.35.589/2014/6. számú kúriai ítélet tartalmazza: „Az elsőfokú bíróság helytállón indult ki abból, hogy a Htv. 17.§-a szerint minden telek helyi adóköteles. Abban az esetben nem áll fenn az adófizetési

kötelezettség, ha a Htv. 52.§ 16/a. pontja szerint az ingatlan nem minősül teleknek. Márpedig e pont értelmében akkor kerül ki a telekfogalom alól, szűnik meg adótárgynak lenni az adott ingatlan, ha a termőföldről szóló törvény szerint mező, erdőgazdálkodási művelés alatt álló belterületi földnek minősülő földterületként tartják nyilván, és e mellett tényleges mezőgazdasági művelést folytatnak rajta." A felperes ingatlana nem erdő, nem mező, nincs bizonyított tényállási elem az erdőgazdálkodási, mezőgazdasági művelésre, így e kúriai döntés a perhez nem kapcsolható.

- [35] A felperes részéről még megjelölt, a Kúria Kfv.VI.35.718/2012/5. számú ítéletében rekultiváció alatt álló volt agyagbánya, a Kfv.I.35.565/2009/11. szám ítéletben védőerdő és hulladékkezelésre kijelölt területek képezték a helyi adóeljárás tárgyát, így a tényazonosság jelen üggyel meg nem állapítható. A felülvizsgálati kérelemben hivatkozott döntések tehát helyi adó tárgyúak, de tény- és jogazonosság hiánya miatt az elsőfokú bíróság ítéletével kapcsolatuk nincsen.
- [36] A Kúria a felülvizsgálati kérelem keretei között azt állapította meg, hogy az elsőfokú ítélet teljes körűen jogszerű.
- [37] Mindezek folytán a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275.§-ának (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A döntés elvi tartalma

- [38] *A helyi adózásban az erdő minősítésénél a helyi adókról szóló törvény kifejezett rendelkezése alapján az ingatlan-nyilvántartási állapot irányadó.*

Záró rész

- [39] A Kúria a felperest a Pp. 270.§-ának (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78.§-ának (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes és az alperesi beavatkozó felülvizsgálati perköltsége megfizetésére.
- [40] A tárgyi illetékeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték viseléséről és mértékéről a Kúria az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50.§-ának (1) bekezdése, a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986./VI.26./ IM rendelet 13.§-ának (2) bekezdése alapján rendelkezett.
- [41] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274.§ (1) bekezdése alapján tárgyaláson bírálta el.

, 2020. január 23.

. Lomnici Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr. Kurucz Krisztina sk.

előadó bíró, Dr. Stefanicsik Márta sk. bíró